

РЕШЕНИЕ

№ 2646

гр. София, 16.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.04.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря М. Велева и при участието на прокурора Попова, като разгледа дело номер **173** по описа за **2012** година докладвано от съдия Весела Павлова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенцията за държавна финансова инспекция, чрез процесуалния си представител юрк. Т. О. срещу решение № 124 от 23.11.2011 г. по н.а.х.д. № 15026/2010 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 101 състав.

Касаторът твърди, че обжалваното решение е постановено в нарушение на материалния закон – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Поддържа, че изводът на СРС за прилагане на абсолютния давностен срок по чл. 81, ал. 3 от НК е неправилен. Иска се отмяната на решението и постановяване на друго по съществуващото на спора, с която да бъде потвърдено НП № 11011218 от 10.09.2010 г.

Ответната страна – Цветен Д. Б., представлявана от адв. Б. изразява подробно становище за неоснователност на касационната жалба и за правилност на обжалваното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна. Административен съд София град, IX касационен състав, като обсъди доводите на страните и извърши преценка на валидността, допустимостта и правилността на обжалваното решение, намира следното:

С обжалваното решение по н.а.х.д. № 15026/2010 г. Софийски районен съд, НО, 101

състав е отменил НП № 11011218 от 10.09.2010 г., издадено от директора на АДФИ, с което на Цветен Д. Б. е наложена глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл. 49, ал. 1 от ППЗОП.

Съдът е развил съображения, че към датата на приключване на устните състезания е изтекъл абсолютният давностен срок за преследване на нарушението, за което е санкциониран оспорващия, което налага отмяната на обжалваното НП.

Касационната жалба е подадена в 14-дневния срок по чл. 211, ал. 2 от АПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

В рамките на касационното производство съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, както и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК касационната инстанция следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон.

Обжалваното решение е валидно и допустимо. Правилно СРС е достигнал до извода, че по отношение на описаното в АУАН и в НП административно нарушени е изтекъл абсолютният давностен срок по чл. 81, ал. 3 вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК.

Видно от съдържанието на АУАН и на наказателното постановление твърдяното нарушение е извършено на 20.02.2008 г., като към датата на приключване на устните състезания пред първата инстанция (29.09.2011 г.) е изтекла предвидената в Наказателния кодекс абсолютна давност по чл. 81, ал. 3 вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК.

Съобразно така установеното обосновано въззивният съд е приложил института на абсолютната давност и е отменил обжалваното НП № 11011218 от 10.09.2010 г., издадено от директора на АДФИ, с което на основание чл. 56 от ППЗОП вр. чл. 32 от ЗАНН на Цветен Д. Б. е наложена глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл. 49, ал. 1 от ППЗОП. В чл. 34 от ЗАНН са уредени случаите, при които поради изтичане на определени срокове не се образува административно-наказателно производство или ако е образувано, то се прекратява. От друга страна, разпоредбата на чл. 82 от ЗАНН урежда давностните срокове, касаещи случаите, при които има вече наложено административно наказание с влязъл в сила акт (наказателно постановление или съдебно решение) и съответно това наложено наказание не се изпълнява след изтичането на предвидените в закона срокове. Нормата на чл. 11 от ЗАНН препраща към НК относно въпросите, касаещи вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формата на съучастие и др.

Давността е институт на наказателното право и същият е уреден в глава 9 от НК, който представлява изтичането на предвидения в закона срок и има за правни последици изключване на наказателното преследване и изпълнението на наказанието. Съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК вр. с чл. 11 от ЗАНН, административно-наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на две години от извършване на нарушението (чл. 80, ал. 3 от НК). Предвид чл. 81, ал. 2 от НК, вр. с чл. 11 от ЗАНН, давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, но съгласно чл. 81, ал. 3 от НК, независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80 от НК. Абсолютната давност, уредена в чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80 от НК намира приложение и в производството по обжалване на наказателните постановления на основание препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН. След като този институт се прилага за деяния с много по-висока степен на обществена опасност от административните нарушения, каквито са престъпления, то

по аргумент на по-силното основание той е приложим и за административните нарушения. Следователно, тригодишният давностен срок по чл. 81, ал. 3 от НК е изтекъл на 20.02.2011 г., до който правилен извод е достигнал и въззивният съд. С изтичането на този срок се изключва административно-наказателното преследване, което включва правомощието на държавата да възбуди административно-наказателен процес срещу дееца и да му наложи административно наказание - глоба, респ. имуществена санкция. Изтичането на давността налага прекратяване на административно - наказателното производство по аргумент на чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК и отмяна на наказателното постановление.

Съобразно гореизложеното неоснователни са доводите на касатора за неприложимост на института на абсолютната давност по НК спрямо административните нарушения.

По тези съображения касационната жалба се явява неоснователна, а обжалваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София град, IX касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 124 от 23.11.2011 г. по н.а.х.д. № 15026/2010 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 101 състав.

Решението не подлежи на обжалване и протест .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ:

1.